

DECIZIE nr. 292 din 11 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) și [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#) pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea [Legii administrației publice locale nr. 215/2001](#), precum și pentru modificarea și completarea [Legii nr. 393/2004](#) privind Statutul aleșilor locali

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 514 din 7 iulie 2016**

Data intrării în vigoare 07-07-2016

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Marieta Safta	- prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) și [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#) pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea [Legii administrației publice locale nr. 215/2001](#), precum și pentru modificarea și completarea [Legii nr. 393/2004](#) privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Avram Adrian Liviu în Dosarul nr. 1.754/2/2016 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 686 D /2016.

2. La apelul nominal este prezent autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate. Domnul Avram Adrian Liviu arată mai întâi că a luat act de [Decizia Curții Constituționale nr. 246/2016](#), astfel că se va referi în concluziile orale numai la dispozițiile [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#). Precizează că nu a contestat alegerile într-un singur tur, ci faptul că al doilea tur se referă numai la balotaj. Ceea ce contestă este majoritatea cu care se alege primarul în primul tur și dacă, în aceste condiții, el este reprezentativ în sensul art. 2 din Constituție. Astfel, dacă nu obține majoritatea, adică 50% plus unu, rezultă că majoritatea este la cei care nu l-au votat. Nimeni nu a contestat dreptul Parlamentului de a reglementa modul de alegere a primarilor, însă acest drept trebuie să se realizeze într-un cadru constituțional. Legea a fost modificată în 2011 în sensul reglementării alegerii primarilor într-un singur tur de scrutin, iar neconstituționalitatea s-a perpetuat până astăzi, pentru că nimeni nu a sesizat Curtea. Instanța constituțională nu face o lege, ci este chemată să constate o stare de neconstituționalitate. Nu s-ar bulversa în acest mod procesul electoral, câtă vreme Parlamentul ar trebui doar să emită un act și să repună totul în cadrul constituțional. Restabilirea acestei stări de constituționalitate nu ar fi nici inoportună, nici bulversantă. Solicită admiterea excepției și depune concluzii scrise la dosar.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal ca inadmisibilă, arătând că nu are legătură cu obiectul cauzei, respectiv anularea [Hotărârii Guvernului nr. 52 din 10 februarie 2016](#) pentru aprobarea calendarului acțiunilor din cuprinsul perioadei electorale a alegerilor locale din anul 2016. În subsidiar, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 27 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.754/2/2016, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) și [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#) pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea [Legii administrației publice locale nr. 215/2001](#), precum și pentru modificarea și completarea [Legii nr. 393/2004](#) privind Statutul aleșilor locali. Excepția a fost ridicată de contestatorul Avram Adrian Liviu într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a [Hotărârii Guvernului nr. 52 din 10 februarie 2016](#) pentru aprobarea calendarului acțiunilor din cuprinsul perioadei electorale a alegerilor locale din anul 2016.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se critică, în esență, mecanismul instituit de legiuitor în ceea ce privește criteriile de reprezentativitate pe care trebuie să le îndeplinească un candidat independent față de ceilalți competitori, dar mai ales față de candidații care sunt acum primari în exercitarea mandatului, și care este format din doi piloni: obligația prezentării unei liste cu un număr excesiv de semnături de susținere la depunerea candidaturii

[art. 50 alin. (2) din lege] și suprimarea unui al doilea tur de scrutin în caz că niciun competitor nu obține majoritatea simplă de 50% + 1 din voturile valabil exprimate și organizarea unui tur secund doar în caz de balotaj [art. 101 alin. (2) și (3) din lege].

7. Autorul excepției arată că în acest sens că "pentru un candidat independent la Primăria Capitalei, lipsit de logistica tehnică și umană a partidelor, baremul de 1% de semnături din numărul alegătorilor rămâne oricum o constrângere insurmontabilă". Astfel, "pentru ca ideea de candidatură independentă să nu fie golită complet de conținut, iar candidații independenți care chiar țin la acest statut al lor să nu fie siliți să apeleze la trucuri de imagine și la negocieri netransparente cu partidele politice, un legiuitor de bună credință ar fi trebuit să impună condiții rezonabile de participare la alegeri și pentru candidații care sunt și vor să rămână cu adevărat independenți". În susținerea competenței Curții Constituționale de a aprecia asupra acestor condiții, se invocă [Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 21 aprilie 2015 prin care Curtea Constituțională a examinat, printre altele, excepția de neconstituționalitate a [art. 19 alin. \(3\) din Legea partidelor politice nr. 14/2003](#), care prevedea obligativitatea prezentării unei liste cu 25.000 de semnături pentru înregistrarea unui partid politic prin prisma unui "test de proporționalitate" între ingerința impusă de stat și interesul public pe care același stat îl voia protejat. În urma aplicării testului de proporționalitate, Curtea Constituțională a decis că, în actualele condiții social-politice românești, articolul care impunea obligația legală de a prezenta 25.000 de semnături pentru înființarea unui partid politic este neconstituțional, reprezentând o condiție care nu mai este necesară într-o societate democratică și nici proporțională în raport cu obiectivul urmărit. Ca urmare a deciziei menționate, s-a adoptat [Legea nr. 114/2015](#) privind modificarea și completarea [Legii partidelor politice nr. 14/2003](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 20 mai 2015, potrivit căreia partidele politice se pot înființa cu doar 3 (trei) semnături de susținere. Conchide că "în aceeași perioadă în care [...] legiuitorul pune legea partidelor politice în acord cu rigorile Constituției și elimina o ingerință excesivă a statului, același legiuitor, elaborând o nouă lege a alegerilor locale, a păstrat aceleași restricții în privința candidaților independenți care păreau justificate la începutul anilor '90, fără să arate însă dacă mai au o justificare în România anului 2015". Or, "față de populația votantă din România, de aproximativ 18 milioane de persoane, cifra de 25.000 de semnături reprezintă 0,13%. Dacă acest procent a fost găsit ca excesiv de către Curtea Constituțională a României, atunci procentul de 1% de semnături cerut pentru depunerea unei candidaturi apare cu atât mai excesiv". În plus, "cele 18.000 de semnături cerute pentru depunerea unei candidaturi independente la funcția de primar general al Capitalei sunt de același ordin de mărime cu cele 25.000 cerute înainte pentru înregistrarea unui partid politic, deci cer un efort logistic de anvergură similară". În consecință, art. 50 alin. (2) a căpătat un pronunțat caracter de neconstituționalitate odată cu publicarea [Deciziei nr. 75 din 26 februarie 2015](#) a Curții Constituționale.

8. Cât privește [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#), susține că afectează "sever reprezentativitatea celui desemnat câștigător al scrutinului". Apreciază în acest sens că "este de notorietate - sau în orice caz e rezonabil de estimat - că într-o confruntare electorală, primarul aflat în funcție are prima șansă într-un sistem cu un singur tur de scrutin, apare de domeniul evidenței că această reglementare reprezintă o discriminare între primarul aflat în funcție și ceilalți competitori și o obstrucție în plus în calea candidaților independenți, care se adaugă celei referitoare la listele de semnături".

9. Realizând, în continuare, un examen comparativ cât privește alegerile, modul de luare a deciziilor de către autoritățile reprezentative, respectiv exprimarea voinței populare prin referendum, statuările Curții Constituționale cât privește cvorumul de participare la referendum ([Decizia nr. 471 din 14 noiembrie 2013](#)), autorul excepției susține că "din proprie inițiativă și fără să i-o ceară expres Constituția, Parlamentul a știut întotdeauna să elaboreze mecanisme de vot care să asigure reprezentativitatea deciziilor - și absolut niciodată nu a găsit de cuviință că majoritatea relativă ar reprezenta un asemenea mecanism. În schimb, atunci când a reglementat alegerea primarului, deși Constituția cere expres ca acesta să fie reprezentativ, Parlamentul nu a respectat niciunul dintre cele trei criterii [...]: nu există cvorum de participare, nu există principiul majorității simple în primul tur, nu există un al doilea tur de scrutin. Parlamentul nu a făcut decât să contrazică nu doar principiile Constituției, ci și propria-i jurisprudență de reglementare." Astfel, "instituția primarului rămâne singura din țară pentru alegerea căreia este suficientă doar majoritatea relativă, și nu cel puțin majoritatea simplă, deși Constituția cere explicit ca aceasta să fie "organ reprezentativ". Prin soluția aleasă, Parlamentul a lăsat ca reprezentativitatea primarilor să fie stabilită exclusiv de către hazard: un candidat poate deveni primar indiferent câți cetățeni participă la scrutin și indiferent de câte voturi primește, singura condiție pentru adjudecarea mandatului fiind aceea de a primi măcar un vot în plus față de fiecare dintre contracandidații săi. Se ajunge astfel în situația absurdă ca un candidat care nu obține măcar 50% + 1 din voturi în primul tur să înfrângă voința majorității, pentru că de fapt majoritatea NU l-a votat." Astfel fiind, articolul 101 alin. (2) și (3) constituie o ingerință excesivă a statului asupra dreptului de a fi ales, întrucât, favorizând primarii în funcție, limitează fără niciun fel de justificare șansele celorlalți competitori, cu precădere ale candidaților independenți. De asemenea, constituie o ingerință excesivă asupra dreptului de vot, "întrucât, curmându-se un proces electoral doar la momentul primului tur, alegătorilor li se refuză dreptul constituțional de a-și alege un primar reprezentativ". Totodată, încalcă art. 2 din Constituție privind Suveranitatea, întrucât primarii rezultați dintr-un scrutin într-un singur tur, dacă nu obțin peste 50% + 1 din numărul voturilor valabil exprimate, nu sunt reprezentativi.

10. În finalul motivării excepției, autorul acesteia prezintă și o serie de considerații referitoare la contextul socio-politic, arătând că soluția alegerii primarilor într-un singur tur nu a fost niciodată subiect de analiză din partea Curții Constituționale, "sistemul a fost folosit pentru prima dată la scară națională la alegerile locale din iunie 2012", dar într-un context politic diferit de cel actual. Aceasta, "în considerarea ideii că Curtea Constituțională este o instituție politico-jurisdicțională, care își fundamentează deciziile nu doar pe litera și spiritul Legii fundamentale, ci și pe realitățile social-politice din țară și pe dinamica acestora, asumându-și astfel un rol activ în corijarea la timp a abaterilor de la Constituție."

11. Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate sunt în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate de reclamant. Instanța apreciază că impunerea numărului de semnături pentru depunerea unei candidaturi la funcția de primar, și anume depunerea unei liste de susținători care trebuie să cuprindă minimum 1% din numărul total al alegătorilor ar putea avea ca efect cel puțin o restrângere a dreptului de a fi ales. Pe de altă parte, declararea ca primar ales a candidatului care a întrunit cel mai mare număr de voturi valabil exprimate ar putea avea ca efect încălcarea principiului reprezentativității. În acest sens, instanța arată că își însușește considerentele Curții Constituționale de la punctul 33 din [Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015](#); chiar dacă a fost dată într-un alt control de legalitate, principiile încălcate rămân.

12. În conformitate cu dispozițiile [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Avocatul Poporului a transmis, cu Adresa nr. 9.057 din 10 mai 2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.019 din 10 mai 2016, punctul său de vedere prin care apreciază că dispozițiile [art. 50 alin. \(2\) din Legea nr. 115/2015](#) instituie un prag de reprezentativitate rezonabil de minimum 1%, ușor de atins în practică, și care nu este de natură să lipsească de conținut dreptul de vot și de a fi ales. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și recomandările Comisiei de la Veneția, cuprinse în Codul bunelor practici în materie electorală. Cât privește [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#), apreciază mai întâi că "în fapt, susținerile formulate în sensul demonstrării neconstituționalității acestor norme legale converg, în realitate, spre modificarea lor, competență ce aparține în exclusivitate Parlamentului, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării." În continuare, arată că sistemul electoral reglementat prin [Legea nr. 115/2015](#) "prevede modalități specifice și concrete de natură să asigure reprezentativitatea organelor constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, și anume principiul reprezentării proporționale și regula pragului electoral". Dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție "au lăsat în seama legiuitorului ordinar libertatea de a alege și reglementa un anumit tip de scrutin și de a stabili regulile de organizare și desfășurare a procesului electoral, cu respectarea condițiilor impuse de Constituție." Astfel, "opțiunea pentru un anumit tip de scrutin pentru alegerile locale, precum și modalitățile concrete de organizare și desfășurare a scrutinului aparțin legiuitorului", soluție care rezultă și din prevederile art. 121 alin. (1) și art. 122 alin. (2) din Constituție, în același sens fiind și prevederile art. 3 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Arată totodată că, în măsura în care Curtea Constituțională va constata că sistemul de vot organizat într-un singur tur de scrutin nu corespunde principiilor constituționale și realităților socio-politice ale statului român, în virtutea rolului său consacrat de art. 142-147 din Legea fundamentală, aceasta are posibilitatea ca, în urma exercitării controlului de constituționalitate, să atragă atenția asupra necesității elaborării unei noi concepții cu privire la întregul sau o parte a sistemului electoral, așa cum a mai făcut-o anterior în activitatea de soluționare a unor cauze privind constituționalitatea unor dispoziții în materie electorală. În acest sens, amintește considerentele [Deciziei Curții Constituționale nr. 75 din 26 februarie 2015](#), potrivit cărora legiferarea rămâne atribuția exclusivă a Parlamentului, care, însă, în procesul de elaborare a actelor normative, are obligația de a respecta principiile constituționale și să gândească, în consecință, un sistem legislativ coerent, armonios, coordonat și eficient, care să protejeze valorile statului de drept și să asigure un echilibru just între interesele colective, pe de o parte, și cele individuale, pe de altă parte.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile autorului excepției, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

15. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (2) și [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#) pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea [Legii administrației publice locale nr. 215/2001](#), precum și pentru modificarea și completarea [Legii nr. 393/2004](#) privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din data de 20 mai 2015, având următorul cuprins:

- Art. 50 alin. (2): "Pentru funcția de primar, candidații independenți trebuie să prezinte o listă de susținători, care trebuie să cuprindă minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscriși în Registrul electoral și în listele electorale complementare din circumscripția pentru care candidează, dar nu mai puțin de 100 în cazul comunelor, de 500 în cazul orașelor și de 1.000 în cazul municipiilor, sectoarelor municipiului București, precum și în cazul municipiului București.";

- art. 101 alin. (2) și (3): "(2) Este declarat ales primar candidatul care a întrunit cel mai mare număr de voturi valabil exprimate.

(3) În caz de balotaj se va organiza un nou tur de scrutin la două săptămâni de la primul tur, la care vor participa doar candidații care se află în această situație."

17. În susținerea excepției se invocă prevederile constituționale ale art. 2 alin. (1) - Suveranitatea, art. 36 alin. (1) - Dreptul de vot, art. 37 alin. (1) - Dreptul de a fi ales.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a [Hotărârii Guvernului nr. 52 din 10 februarie 2016](#) pentru aprobarea calendarului acțiunilor din cuprinsul perioadei electorale a alegerilor locale din anul 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 11 februarie 2016. Contestatorul nu invocă însă nicio vătămare produsă prin actul contestat, ci doar pretinsa vătămare prin dispoziții ale legii în temeiul căruia acesta a fost emis, și anume dispozițiile art. 50 alin. (2) și [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#), referitoare la obligația candidaților independenți la funcția de primar de a prezenta liste de susținători, respectiv la tururile de scrutin pentru alegerea primarilor, despre care afirmă că îi afectează dreptul de a fi ales.

19. Astfel fiind, Curtea reține că unica rațiune a formulării acțiunii în contencios administrativ în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate este aceea a "construirii" unui cadru procesual pentru ridicarea acestei excepții. În aceste condiții, demersul contestatorului constituie o veritabilă acțiune directă de constatare a neconstituționalității unor prevederi legale, contrară dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale [art. 29 alin. \(1\) și \(5\) din Legea nr. 47 /1992](#), potrivit cărora "(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia. [...] (5) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. [...]"

20. În acest sens, într-o jurisprudență constantă, Curtea a reținut că "în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care partea care le ridică, instanța de judecată din oficiu sau procurorul urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. În aceeași ordine conceptuală, excepția de neconstituționalitate reprezintă o chestiune prejudicială, adică o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să preceadă soluționarea litigiului cu care este conexasă. [...] Excepția de neconstituționalitate nu poate forma obiectul unei acțiuni principale nici în fața instanței de judecată sau de arbitraj, unde constituie întotdeauna un mijloc de apărare într-un litigiu în curs de soluționare, și nici în fața Curții Constituționale" (a se vedea, de exemplu, [Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 2 august 2007). Posibilitatea ridicării excepției de neconstituționalitate presupune existența unui litigiu pe rolul instanței, iar soluționarea acestuia depinde de rezolvarea de către Curtea Constituțională a unei excepții care are legătură cu cauza. Or, în cauza de față, obiectul acțiunii principale introduse la Curtea de Apel București - Secția de contencios administrativ și fiscal îl constituie, în realitate, însăși constatarea constituționalității dispozițiilor art. 50 alin. (2) și [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#), astfel încât sunt aplicabile mutandis mutandis considerentele mai sus citate.

21. În același sens, Curtea reține că, indiferent de soluția pe care ar pronunța-o în privința reglementării privitoare la obligația candidaților independenți de a prezenta liste de susținători, aceasta nu ar avea înrăurire asupra calendarului acțiunilor din cuprinsul perioadei electorale a alegerilor locale din anul 2016 astfel cum sunt acestea reținute în anexa la [Hotărârea Guvernului nr. 52/2016](#). Astfel, termenul de depunere a candidaturilor este stabilit la pct. 43 din anexa la [Hotărârea Guvernului nr. 52/2016](#), fără nicio distincție în raport cu condițiile pe care acestea trebuie să le îndeplinească: "cel mai târziu cu 40 de zile înainte de data alegerilor". În reglementarea acestui termen, actul administrativ contestat trimite la dispozițiile art. 46 și [art. 47 din Legea nr. 115/2016](#), iar nu la cele ale [art. 50 alin. \(2\) din Legea nr. 115/2015](#), criticate în prezenta cauză. Cât privește prevederile [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2016](#), referirea la acestea este realizată într-o notă în finalul [Hotărârii Guvernului nr. 52/2016](#), după cum urmează: "În cazul unui nou tur de scrutin, potrivit art. 39 alin. (1) lit. h) și [art. 101 alin. \(3\) din Legea nr. 115/2015](#), acesta are loc la două săptămâni de la primul tur, respectiv în data de 19 iunie 2016".

22. În aceste condiții, o eventuală soluție de admitere a excepției de neconstituționalitate ridicată în cauză nu ar avea efect asupra calendarului deja stabilit prin actul administrativ contestat în privința alegerilor în primul tur de scrutin. În realitate, prin excepția de neconstituționalitate formulată, autorul excepției vizează adoptarea unei noi soluții legislative în privința modului de alegere a primarilor, cu completarea, în consecință, a calendarului acțiunilor din cuprinsul perioadei electorale, în sensul stabilirii datei unui al doilea tur de scrutin pentru situația în care în primul tur niciunul dintre candidații la funcția de primar nu a obținut majoritatea absolută a voturilor exprimate.

23. În concluzie, o astfel de solicitare care, în cadrul contestării unui calendar electoral, ia forma unei acțiuni directe de modificare a normelor legale care guvernează obligațiile candidaților la funcțiile electivă, respectiv modul de alegere a acestora, excedează cadrului excepției de neconstituționalitate astfel cum acesta este configurat de prevederile art. 146 lit. d) din Constituție și [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#). În acord cu jurisprudența sa, potrivit căreia "este inadmisibil să fie investită cu examinarea neconstituționalității unui act normativ într-un cadru procesual creat special cu acest scop" (a se vedea, de exemplu, [Decizia nr. 460 din 16 septembrie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 738 din 9 octombrie 2014), Curtea urmează să respingă prezenta excepție de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) și [art. 101 alin. \(2\) și \(3\) din Legea nr. 115/2015](#) pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea [Legii administrației publice locale nr. 215/2001](#), precum și pentru modificarea și completarea [Legii nr. 393/2004](#) privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Avram Adrian Liviu în Dosarul nr. 1.754/2/2016 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta
